

det anderledes, end det her er taget. Jeg tager herved Forslaget tilbage, idet jeg kun har villet tilkjendegive for den høitærede Justitsminister, at der her er valgt et Udtryk, som betegner noget Andet end det, der er tilfattet. Jeg tager ligeledes det Vædringsforslag tilbage, som handler om de fremmede Gesandter, efterat den høitærede Justitsminister har yttret, at det kunde give Anledning til en Misforstaaelse af den Stilling, som Gesandter skulle have ligeoverfor Loven her i Landet; jeg vil ikke fremkalde Ulemper af denne Art og tager derfor ogsaa dette Forslag tilbage.

Formanden: Vædringsforslagene Nr. 55 og 61 ere saaledes tagne tilbage. Jeg skal spørge, om Nogen optager dem. (Ophold.) Da Ingen optager dem, ere de bortfaldne.

Det ærede Medlem har fremdeles Ordet.

Ischærning: Med Hensyn til det Forslag, som angaaer Forandring af Alternativet, Tugthusarbejde paa Livstid og Livsstraf, til Livsstraf alene for saadanne Tilfælde, for hvilke et æret Medlem (Thurah) ønsker at beholde det andet Alternativ alene, Tilfælde, som af den høitærede Justitsminister ere nævne som politiske Forbrydelser — med Hensyn til hvilke den høitærede Minister havde et lidt sømmere Hjerte end for almindelige Forbrydelser, skjøndt han dog kom til den Erkjendelse, at det ikke var urigtigt, men endogsaa rigtigt, at de vare betegne som Hovedforbrydelser, som Capitalforbrydelser, men et lidt sømmere Hjerte havde han dog for dem — maa jeg gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at hvad han sagde om de augustenburgske Prindsfer og det varmere Blod og Prindsfer overhovedet, efter min Mening berøer paa en Misforstaaelse. Naar man stiller sig ligeoverfor saadanne Prindsferforbrydelser, er det bedst i Udcastet at beholde — idetmindste for Domstolene — Tvang til at udtale den strengeste Straf. Benaadning kan ramme livsvarigt Fængsel ligesaa godt som Dødsstraf, og det er bedst, at der for disse høie Personer er betegnet Livsstraf, forsaavidt der kan være Spørgsmaal om den; men naar man taler om de augustenburgske Prindsfer (N. Sæge: Der er flere Prindsfer end de augustenburgske!) eller

alle de Prindsfer, som der kan være Tale om, — for mig gjerne, jeg skal ikke indskrænke det til Nogensomhelst —, saa maag man aldeles ikke troe, at denne Strafløshed, at det, at de ikke engang ere blevne kaldte for Domstolene og dømt, hidrører fra nogetsomhelst med Hensyn til dem varmere flydende Blod. Det Spørgsmaal er i sin Tid reist af mig og Andre i Ministeriet, at sætte disse Folk under Tiltole for en Domstol, som vi antog, at den absolute Konge af Danmark maatte være berettiget til at nedsette for Personer af det kongelige Huus, hvilke altsaa ikke havde andet Værnething at kunne flyde sig ind under; men de større Jurister i Landet, paa hvis Mening man lagde Vægt, fraraadete ethvert Skridt af denne Art, da det efter den allerhøieste Grad af Sandsynlighed ikke vilde kunne have nogen Slags Følge, saameget mere, som man antog, at efter den hele Retstilstand her vilde man i Almindelighed ikke gaae ind paa at dømme dem in contumaciam. Der var altsaa ikke, troer jeg, fra nogen Side Duffe om at frie dem det Allermindste, men Spørgsmaalet blev, som sagt, afgjort paa denne Maade. Som almindelig Regel er det vist netop med Hensyn til dem allerbedst at holde fast ved, at de kunne blive dømt fra Livet og skulle dømmes fra Livet, hvad der saa forresten kan komme ud deraf. De øvrige Mænd, som det ærede Medlem tog under sin Bestyttelse, vare saadanne, som efter hans Mening viste og havde vist Samfundet store Tjenester, og som, hvis en Lov som denne kom til at træde i Virksomhed, vilde blive straffede for de Tjenester, som de havde gjort. Derimod vil jeg have den Ære at bemærke, at, vil man haandhæve — hvad jeg ikke kan nægte, kan være ganske rigtigt —, at Oprør mod Statens Tilværelse, som den er til en giben Tid, kan være gavnlig, kan være et Middel, hvorigjennem Alverdens Styre fremkalder gode Ting, saa skal man netop sætte den høieste Straf derfor, for at den Mand, som vil være Oprører, kan vide, at han sætter Livet paa Spil, og at det ikke er blot Spøg. Den store Mand, som ved sin Fremfærd har fremkaldt saadanne Ting, maa bagefter kunne finde sig i at blive hængt derfor; — den første Mand i Verden lod sig korsfæste. Vi